

U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE

Numer 51 (422)

Mierzeszyn, grudzień 2020 r.

ISSN 2082-0089

Rok 11

Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.

**ZAKOŃCZENIE JUBILEUSZU 600. LECIA ERYGOWANIA
PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE**
28 listopada 2020 roku

Kazanie ks. Andrzeja Sowińskiego wygłoszone podczas Mszy świętej 28 listopada 2020 roku w kościele parafialnym z okazji zakończenia jubileuszu 600. lecia powstania Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.

WIELKA HISTORIA PARAFII MIERZESZYN POD OPIEKĄ ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA

Drodzy Bracia i Siostry!

Wielki jubileusz 600. lecia Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie dobiega końca, jak dzień dzisiejszy, który jest ostatnim dniem roku liturgicznego, roku kościelnego. Już jutro rozpoczniemy kolejny Adwent w naszym życiu. Chciejmy teraz wejść w historię i dzieje parafii, do której należymy od lat. Chciejmy sobie uświadomić także, że jesteśmy bardzo ważną częścią wspólnoty, która tutaj trwa od wieków, która dąży na ostateczne spotkanie ze swoim Stwórcą, Odkupicielem i Uświęcicielem.

Moi Drodzy!

Rok Pański 1420 to rok erygowania naszej parafii przez Biskupa Chełmińskiego **JANA MARIENAU**. Wcześniej, 64 lata wstecz, dokładnie 2 lutego 1356 roku Mierzeszyn otrzymał swój dokument lokacyjny. Wówczas mistrz Zakonu Krzyżackiego Winrych von Kniprode, przekazał na prawie chełmińskim wiernemu słudze Bartoszowi wieś zwaną Meisterswalde. Było to 60 włók ziemi. Cztery włóki miały pozostać wolne dla przyszłego plebana, czyli proboszcza. Pamiętajmy, że jedna ówczesna włóka chełmińska (staropolska) to ok. 18 ha powierzchni (licząc te włóki mamy: 60 x 18 to 1 080 ha).

Rok 1356 uważany jest za początek powstania pierwszego kościoła w Mierzeszynie. Trzeba jasno powiedzieć, że powstanie tego kościoła, jak i później parafii związane jest z Zakonem Krzyżackim. Krzyżacy tak bardzo koczują nam się z zamkiem w Malborku a także ze sławetną Bitwą pod Grunwaldem w roku 1410. I tu już jasno widzimy, że powstanie tej katolickiej wspólnoty związane jest z tym trudnym okresem historycznym. Kościół i parafia w Mierzeszynie to dziedzictwo Krzyżaków!

Bracia i Siostry!

Możę kilka słów przypomnienia. **ZAKON KRZYŻACKI**, to Zakon Najświętszej Maryi Panny Domu Niemieckiego w Jerozolimie (**OT**). Był jednym z trzech największych obok joannitów i templariuszy, chrześcijańskich zakonów rycerskich, które powstały na fali krucjat w XI i XII wieku. Zakon został założony w 1190 roku a zatwierdzony w 1198. Na Mazowsze został sprowadzony przez Konrada Mazowieckiego w 1226 roku, by zapewnić obronę posiadłości piastowskich przed Prusami. Wielki wpływ na tę decyzję miała św. Jadwiga Śląska. Pierwotnie zakon otrzymał ziemię chełmińską oraz ziemię michałowską. Historia ukazuje wiele bolesnych

kart z dziejów Krzyżaków. Do nich należy m.in. rzeź gdańszczan, czyli eksterminacja mieszkańców Gdańska dokonana przez Krzyżaków 13 listopada 1308 roku, czy też wojna polsko-krzyżacka w latach 1327-1332. Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie powstała w 1420 roku, czyli dziesięć lat po wspomnianej już Bitwie pod Grunwaldem (15 lipca 1410 roku).

Należy pamiętać, że Zakon Krzyżacki istnieje po dzień dzisiejszy. Obecnie (od 22 sierpnia 2018 roku) 66. Wielkim Mistrzem i Opatem Zakonu Krzyżackiego jest **FRANK BAYARD** (ur. 11 października 1971 roku). Jako swoją dewizę przyjął słowa „*Noli timere – meus es tu*”, czyli „*Nie bój się – jesteś mój*” (zob. por. Iz 41). Dzisiaj Opata Franka Bayarda serdecznie pozdrawiamy!

Wspomniane rządy krzyżackie obejmowały te tereny aż do czasów pokoju w Toruniu, 19 października 1466 roku. Po Pokoju Toruńskim Mierzeszyn został włączony w granice Prus Królewskich, dobra Zakonu Krzyżackiego stały się własnością królewską.

Moi Drodzy!

Wróćmy jednak do Biskupa **JANA MARIENAU**, który w 1420 roku ustanowił parafię katolicką przy istniejącym już 64 lata kościele w Mierzeszynie. Jan Marienau, Biskup Chełmiński w latach 1416-1457 był najdłużej urzędującym biskupem spośród wszystkich zwierzchników diecezji państwa Zakonu Krzyżackiego w Prusach. Czas kierowania przez niego biskupstwem chełmińskim przypadł na okres dążeń reformatorskich Kościoła pruskiego oraz pogłębiającego się kryzysu państwa zakonnego, którego kulminacją był wybuch wojny trzynastoletniej. Był ostatnim krzyżackim biskupem chełmińskim. Wybrany przez kapitułę i zatwierdzony 16 września 1416 roku. Konsekrowany na biskupa w Chełmży 10 stycznia 1417 roku przez ordynariusza diecezji pomezjańskiej Jana II Riemana. Jak informował prokurator Zakonu, zaistniała konieczność zatwierdzenia Jana Marienau na biskupstwie przez nowego papieża Marcina V. Został on uznany 9 maja 1418 roku wraz z biskupami sambijskim i pomezjańskim.

Biskup Jan Marienau odegrał znaczną rolę w czasie **SYNODU W ELBLĄGU**, który rozpoczął się 18 maja 1427 roku. Kazanie, które wygłosił wówczas biskup, odzwierciedlało trudną sytuację Prus w pierwszej połowie XV wieku. Państwo zakonne, niszczone wojnami z Polską i Litwą weszło wówczas w stan kryzysu, który pogłębiał się aż do wybuchu wojny trzynastoletniej. Autor kazania krytycznie odniósł się w nim do panującej rzeczywistości. Ostrze krytyki skierował zwłaszcza w stronę duchownych, potępiając ich chciwość i zaniedbywanie obowiązków duszpasterskich. Upadła wówczas moralność, szacunek dla kościołów i świąt, ubodzy byli źle traktowani. Biskup z całą

stanowczością potępił wyzysk chłopów, łamanie prawa chełmińskiego, rozrzutność, pijaństwo, lichwę, krzywoprzysięstwo i cudzołóstwo. – Tak ponura wizja wyłania się z biskupiego tekstu. Przyczyną krytycznego stanu państwa był, według biskupa Jana Marienau, przede wszystkim brak pokoju. Warto zwrócić uwagę na ostatnie zdania wystąpienia, będące wyrazem rozgoryczenia nietrwałymi próbami zakończenia wojen, które może przynieść tylko Bóg. A jedyną drogą rokującą powodzenie miała być zdaniem biskupa pokuta. Chrystus, jak w cytowanej w kazaniu Ewangelii św. Mateusza, wprowadzie „przyszedł nieść miecz” (Mt 10,34), ale tylko grzesznikom. Pokój zaś ma stać się udziałem jedynie dobrych i pokutujących, do których zostały skierowane słowa Ewangelii św. Jana: „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam” (J 14,27). Biskup powołał się również na fragment Księgi Ezechiela, mówiący o fałszywych prorokach, którzy obiecują iluzoryczny pokój (Ez 13,10). Czyżby więc tymi grzesznikami prowadzącymi wojny i jedynie obiecującymi ich zakończenie mieli być bracia zakonni? Na tym tle wymownie brzmi przepowiednia św. Brygidy, zawierająca groźbę upadku Krzyżaków, również przywołana w kazaniu. Biskup chełmiński wystąpił z pozycji duchownego, szukającego przyczyn kryzysu państwa w erozji cnót ewangelicznych. Jego wystąpienie, będące przecież kazaniem, można więc traktować jako wezwanie do zmian. Przedstawiony przez Jana Marienau program znalazł swoje odzwierciedlenie w statutach synodalnych, co dowodzi jego roli w obradach, jak i wyrażenie przez niego nastrojów panujących w episkopacie. Po zakończeniu synodu nastąpił czas realizacji jego postanowień. Biskup chełmiński, w ramach urzeczywistniania nakreślonego przez siebie programu, w 1438 roku zwołał synod diecezjalny do Chełmży.

Pierwsza połowa XV wieku. Rok 1420. Powstanie Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie. 600 lat temu! Biskup Jan Marienau. Postać historyczna. Postać tak bardzo dbająca o Kościół, o postawę jego członków! Pamiętajmy, że w tych odległych czasach biskup Jan Marienau funkcjonował w obszarze państwa zakonnego jako pan ziemski, przedstawiciel kościelnej hierarchii oraz członek Zakonu Krzyżackiego. Biskup zmarł śmiercią naturalną w Toruniu w 1457 roku. Pochowany został w kościele (obecnie katedrze) św. Janów w Toruniu. To tyle o Biskupie Janie Marienau, który 600 lat temu powołał do istnienia naszą parafię. Jak to zostało tu przedstawione, były to czasy bardzo trudne, skomplikowane.

Drodzy Bracia i Siostry!

Idąc dalej... Wiek XVI – to czas kiedy zasady luteranckiej wiary dotarły tu na Pomorze, i do Mierzeszyna. Rodzina von Schorz usunęła ze stanowiska proboszcza mierzeszyńskiej parafii księdza katolickiego, i ustanowiła

w jego miejsce pastora ewangelickiego. Od tej pory aż do zakończenia II wojny światowej zdecydowaną większość religijną stanowili tu protestanci. Katolicy byli w mniejszości. Kościół św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie był we władaniu ewangelików w latach 1571-1616. Następnie przez pewien czas, kościół ten był filią Parafii św. Wojciecha w Gdańsku a potem włączono go do Parafii Bożego Ciała w Pręgowie. Po wielu historycznych zawieruchach od początku XVIII wieku mamy wreszcie swoistą „parafialną stabilizację”. W roku 1716 proboszczem naszej parafii został ks. Jan Hoffmann, który swoją posługę pełnił do roku 1729. Od jego czasów mamy już pełny, udokumentowany spis proboszczów, administratorów i innych rządców mierzeszyńskiej parafii.

Jak już wspominałem od czasów reformacji aż do zakończenia II wojny światowej katolicy w Mierzeszynie stanowili zdecydowaną mniejszość. Wśród rządców parafii spotykamy Niemców i Polaków. Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie na przestrzeni 600 lat miała bardzo skomplikowaną historię. Początki tej historii to czasy Krzyżaków, później liczne niepokoje wojenne, czas reformacji. Był także okres, kiedy ta wspólnota straciła swoją tożsamość a świątynia była w bardzo złym stanie technicznym. Jednak kolejne pokolenia mierzeszyńskich parafian pod pasterską troską swoich kapłanów tworzyły piękno tego kościoła i wspólnoty parafialnej. Dramat II wojny światowej, męczeńska śmierć proboszcza Ks. Jana Pawła Aeltermanna nie zniszczyły ducha tej parafii. Po zakończeniu działań wojennych na te tereny przyjeżdżały dziesiątki rodzin z całej Polski. Poszczególne wioski zostały zasiedlane przez katolickie rodziny polskie. Ostatnie 75 lat Parafii w Mierzeszynie to czas jej współczesności, to czas, kiedy rodziny polskie tu, na tych ziemiach tworzą swoją Ojczyznę poprzez wiarę, kulturę, pracę, codzienny wysiłek.

Niemcy, Ewangelicy po II wojnie światowej wyemigrowali do Republiki Federalnej Niemiec. Po Ewangelikach w Mierzeszynie pozostał okazały kościół Zbawiciela, wybudowany na przełomie XIX i XX wieku. To także konkretna pamiątka po ludności protestanckiej zamieszkującej te tereny. W latach osiemdziesiątych XX wieku świątynia ta, po generalnym remoncie stała się kościołem filialnym Parafii św. Bartłomieja Apostoła. Po kilkudziesięciu latach funkcjonowania kościół ten, obecnie pod wezwaniem Najświętszego Serca Pana Jezusa, jest piękną rzeczywistością miejscowej, katolickiej wspólnoty parafialnej.

Trudno objąć spojrzeniem całą historię naszej parafii. Większość faktów, i tak jest nie udokumentowana. Nigdy nie poznamy liczby parafian na przestrzeni jej dziejów, nie poznamy wszystkich imion kapłanów, którzy tu posługiwali.

Nie znamy liczby chrztów udzielonych w tej parafii, ilości odprawionych Mszy świętych, par małżeńskich, które tu sobie ślubowały przed Bogiem. Nie mamy dokumentacji budynku kościoła jak wyglądał na zewnątrz, czy też wewnątrz... Nie znamy nawet wszystkich tzw. bardzo ważnych wydarzeń z historii mierzeszynskiej parafii. Niestety, nie wszystko da się spisać, udokumentować. Tu też widzimy jakąś małość człowieka i jego przemijanie. Jest tu na ziemi, w konkretnym czasie, miejscu, ma do wykonania wyznaczone przez Boga zadanie – a to wszystko po to, aby kiedyś z Nim spotkać się osobiście, już nie w tej świątyni, ale w jedynej Świątyni Królestwa Niebieskiego!

Bracia i Siostry!

Kończymy parafialny jubileusz 600 lecia istnienia tej wspólnoty. Dziękujemy naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, za to, że zapragnął tu zamieszkać i uświęcać kolejne pokolenia tutejszych mieszkańców. Swoją modlitwą ogarniamy wszystkich, którzy mieszkali na przestrzeni dziejów

w poszczególnych wioskach Parafii św. Bartłomeja Apostoła w Mierzeszynie.

Niech wyrazem tego jubileuszu będzie także skromna tablica pamiątkowa z marmuru upamiętniająca erygowanie parafii przez biskupa Jana Marienau w roku 1420. To ostatni biskup Krzyżak diecezji chełmińskiej. Pamiątką będzie także Krzyż Krzyżacki, Krzyż Teutoński – religijny symbol Zakonu Krzyżackiego, zakonu, który powołał do istnienia kościoł i parafię w Mierzeszynie. To historia, którą dziś sobie przypominamy i jednocześnie dalej tworzymy. Wszystko powierzamy Opatrzności Bożej. Amen.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Mierzeszyn, 28 listopada 2020 roku

W kazaniu, fragmenty o Biskupie Janie Marienau, opracowano na podstawie artykułu dra Marcina Sumowskiego: „Jan Marienau Biskup Chełmiński (1416-1457)”, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu.

MODLITWA NA POŚWIĘCENIE TABLICY PAMIĄTKOWEJ JUBILEUSZU 600. LECIA ERYGOWANIA PARAFII ŚW. BARTŁOMIEJA APOSTOŁA W MIERZESZYNIE

Boże, Ty jesteś Panem czasu i wieczności. Ty stworzyłeś człowieka na swoje podobieństwo i powołałeś go, aby żył i wzrastał we wspólnocie z innymi ludźmi. W hołdzie pokoleniom, które przez 600. lat tworzyły społeczność Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie oraz w hołdzie Biskupowi Janowi Marienau OT, który w roku 1420 erygował tę parafię, parafianie w dowód wdzięczności ufundowali tę pamiątkową tablicę, którą umieszczamy na murach naszej parafialnej świątyni.

Pobłogosław + ją i spraw niech nas tu obecnych i tych, którzy tu modlić się będą, dotknie Boże błogosławieństwo. Przyzywamy wstawiennictwa naszego Patrona św. Bartłomieja Apostoła i prosimy o radość, entuzjazm i odwagę w wyznawaniu wiary w Ciebie, nasz Panie i Zbawicielu. Spraw, aby wszyscy, których ta jubileuszowa uroczystość dziś jednoczy stawali się na co dzień coraz doskonalszymi uczniami Chrystusa. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Mierzeszyn, 28 listopada 2020 roku

NOWI KARDYNAŁOWIE

28 listopada 2020 roku

1. Sekretarz generalny Synodu Biskupów. **KARDYNAŁ MARIO GRECH** urodził się w Qala na wyspie Gozo na Malcie 20 lutego 1957 r., ale dorastał w Kercem, gdzie uczęszczał do szkoły podstawowej. Po ukończeniu nauki w liceum w Rabacie podjął w 1977 r. studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym diecezji Gozo. 26 maja 1984 r. został wyświęcony na kapłana przez swojego biskupa, Nikola Josepha Cauchi. Kontynuował studia poddyplomowe uzyskując licencjat kanoniczny na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie oraz doktorat z prawa kanonicznego na Papieskim Uniwersytecie św. Tomasza w Rzymie (Angelicum). Był wikariuszem w katedrze Gozo i Narodowym Sanktuarium Ta 'Pinu, zanim został proboszczem parafii Kercem. Pełnił także szereg innych obowiązków w diecezji, w tym urzędnika kurialnego i członka kolegium konsultorów. 26 listopada 2005 r. Benedykt XVI mianował go biskupem Gozo. Sakrę przyjął 22 stycznia 2006 r. z rąk swego poprzednika, bp. Nikola Josepha Cauchi w katedrze Gozo. Jako przewodniczący Konferencji Episkopatu Malty (od września 2013r.) uczestniczył III Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Ogólnym Synodu Biskupów nt. rodziny gdzie wygłosił przemówienie 8 października 2014 r. Papież Franciszek pogratulował mu wówczas wystąpienia. W październiku 2015 r. uczestniczył XIV Zwyczajnym Zgromadzeniu Synodu Biskupów poświęconemu rodzinie. 2 października 2019 Ojciec Święty mianował go pro-sekretarzem generalnym, 15 września bieżącego roku sekretarzem generalnym Synodu Biskupów.

2. Prefekt Kongregacji Spraw Kanonicznych. **KARDYNAŁ MARCELLO SEMERARO** urodził się 22 grudnia 1947 w Monteroni di Lecce w Apulii. Świecenia kapłańskie otrzymał 8 września 1971 i został włączony do prezbiterium archidiecezji Lecce. Uzyskał doktorat z teologii na papieskim Uniwersytecie Laterańskim. Był wicerektorem seminarium swej rodzinnej diecezji. Był także m.in. wykładowcą w Molfecie oraz wikariuszem biskupim ds. duchowieństwa w synodzie diecezjalnym. Wykładał też eklezjologię na Papieskim Uniwersytecie Laterańskim. 25 lipca 1998 papież Jan Paweł II mianował go ordynariuszem diecezji Oria. Sakry biskupiej udzielił mu 29 września 1998 arcybiskup Lecce, Cosmo Francesco Ruffini. 1 października 2004 został mianowany ordynariuszem diecezji Albano. W roku 2001 Jan Paweł II mianował go sekretarzem specjalnym X Zgromadzenia Zwyczajnego Ogólnego Synodu Biskupów obradującego na temat: „*Posługa biskupów we współczesnym Kościele i świecie*”. 13 kwietnia 2013 papież Franciszek mianował go sekretarzem Rady Kardynałów. 15 października b.r. prefektem Kongregacji Spraw Kanonicznych. Jest konsultorem Kongregacji dla Kościołów Wschodnich i członkiem Dykasterii ds. Komunikacji.

3. Arcybiskup stolicy Rwandy Kigali. **KARDYNAŁ ANTONIE KAMBANDA** urodził się 10 listopada 1958 r. na terenie archidiecezji Kigali. Należy do grupy etnicznej Tutsi. Wszyscy członkowie jego rodziny zginęli podczas wojny domowej w 1994 r., za wyjątkiem brata, który obecnie mieszka we Włoszech. Uczęszczał do szkół podstawowych w Burundi i Ugandzie, kończąc szkoły średnie w Kenii. Wrócił do Rwandy po ukończeniu filozofii i dwóch latach teologii. Ukończył studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Nyakibandzie (diecezja Butare). Został wyświęcony na kapłana 8 września 1990 r. przez św. Jana Pawła II, gdy odbywał on wizytę apostolską w Rwandzie. Po święceniach był w latach 1990-1993 wykładowcą i prefektem Niższego Seminarium Ndera (Kigali); zaś w latach 1993-1999 odbywał studia na Akademii Alfonsjańskiej w Rzymie, gdzie uzyskał doktorat z teologii moralnej. W latach 1999-2005 był dyrektorem Caritas w Kigali, dyrektorem diecezjalnej Komisji Sprawiedliwości i Pokoju, profesorem teologii moralnej w Wyższym Seminarium Duchownym w Nyakibandzie i ojcem duchownym w Wyższym Seminarium w Rutongo. W latach 2005-2006 był rektorem Głównego Seminarium Filozoficznego w Kabgayi, a od 2006 r. rektorem Wyższego Seminarium Duchownego św. Karola w Nyakibandzie. 7 maja 2013 r. papież Franciszek mianował go biskupem diecezji Kibungu. Sakrę ks. Kambanda przyjął 20 czerwca tego roku z rąk abp. Nthinyurwy. 18 listopada 2018 Franciszek mianował go arcybiskupem Kigali.

4. Arcybiskup Waszyngtonu (USA). **KARDYNAŁ WILTON D. GREGORY** urodził się 7 grudnia 1947 roku w Chicago. Po rozwodzie rodziców wychowywała go matka i babcia. Uczęszczał do szkoły katolickiej i tam już w wieku 11 lat poczuł powołanie do kapłaństwa. Ponieważ nie był katolikiem, przyjął chrzest, pierwszą Komunię św. i bierzmowanie w 1959 roku. 9 maja 1973 roku przyjął święcenia kapłańskie i został włączony do kleru archidiecezji chicagowskiej. W 1976 roku podjął studia na Papieskim Instytucie Liturgicznym Anselmianum w Rzymie, zwieńczone w 1980 roku doktoratem. Był wykładowcą liturgiki a także ceremoniarzem kardynałów Johna Cody'ego i Josepha Bernardina. 18 października 1983 roku św.

Jan Paweł II mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji chicagowskiej i przydzielił stolicę tytularną Oliva. Sakrę biskupią przyjął 13 grudnia 1983 roku. 10 lat później 29 grudnia 1993 roku ten sam papież mianował go biskupem diecezji Belleville w stanie Illinois, a 9 grudnia 2004 roku arcybiskupem Atlanty w stanie Georgia. 4 kwietnia 2019 roku papież Franciszek mianował go, jako pierwszego Afroamerykanina arcybiskupem stolicy USA – Waszyngtonu.

W latach 2001-2004 abp Gregory był przewodniczącym Konferencji Biskupów Stanów Zjednoczonych, a przez kolejne trzy lata, 2004-2007, jej wiceprzewodniczącym. Pod jego kierownictwem biskupi USA przyjęli i wprowadzili w życie Kartę Ochrony Dzieci i Ludzi Młodych.

5. Arcybiskup Capiz na Filipinach. **KARDYNAŁ JOSE F. ADVINCULA** urodził się w Dumałag, w archidiecezji Capiz, 30 marca 1952 roku. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Dumałag, przeniósł się do Liceum Ogólnokształcącego i Seminarium Św. Piusa X w Roxas City, gdzie pozostał również na studiach filozoficznych. Następnie uczęszczał na kursy teologiczne na Uniwersytecie Świętego Tomasza w Manili.

Został wyświęcony na kapłana dla archidiecezji Capiz 14 kwietnia 1976 roku. Następnie mianowano go ojcem duchownym Seminarium Duchownego św. Piusa X, gdzie pełnił również funkcje profesora i dziekana studiów. Podjął też studia specjalistyczne, najpierw psychologii na Uniwersytecie De la Salle w Manili, a następnie prawa kanonicznego, najpierw na Uniwersytecie Świętego Tomasza w Manili, a następnie na Papieskim Uniwersytecie Angelicum w Rzymie, uzyskując licencjat kanoniczny z prawa kanonicznego. Po powrocie do ojczyzny pełnił posługę w Seminarium Duchownym w Vigan, Nueva Segovia, a następnie w regionalnym Seminarium Duchownym w Jaro. W 1995 roku został mianowany rektorem Seminarium Św. Piusa X w Capiz, zostając jednocześnie obrońcą węzła małżeńskiego, promotorem sprawiedliwości i wreszcie wikariuszem sądowym w Capiz. W 1999 roku został proboszczem parafii św. Tomasza z Vilanueva w Tao.

15 lipca 2001 r. św. Jan Paweł II mianował go biskupem diecezji San Carlos. zaś 9 listopada 2011 r. Benedykt XVI mianował go arcybiskupem metropolią Capiz, w środkowo-wschodniej części wyspy Panay w regionie Western Visayas. Był członkiem Komisji Nauki Wiary i Komisji do spraw Ludów Tubylczych filipińskiego episkopatu.

6. Arcybiskup Santiago de Chile. **KARDYNAŁ CELESTINO AOS BRACO** pochodzi z Pampeluny w Hiszpanii, gdzie urodził się 6 kwietnia 1945 r. W swej ojczyźnie odbył studia filozoficzne, teologiczne i psychologiczne. Wstąpił do zakonu kapucynów, w którym w 1968 r. przyjął święcenia kapłańskie. Był wikariuszem parafialnym i wykładowcą.

W 1983 r. został wysłany do Chile, gdzie w różnych miejscowościach pełnił funkcje wikariusza parafialnego, przełożonego wspólnoty zakonnej, proboszcza, wikariusza biskupiego ds. życia konsekrowanego w diecezji Valparaíso, ekonoma prowincjalnego kapucynów, promotora sprawiedliwości (prokuratora) i sędziego w sądach biskupich.

W 2014 r. został biskupem diecezji Copiapó. 23 marca br. Franciszek mianował go administratorem apostolskim archidiecezji Santiago de Chile po przejściu na emeryturę kard. Riccardo Ezzatiego Andreollo SDB, pod którego adresem kierowano oskarżenia o ukrywanie nadużyć seksualnych w Kościele. 27 grudnia 2019 roku Ojciec Święty mianował go arcybiskupem metropolią Santiago de Chile.

7. Wikariusz apostolski Brunei. **KARDYNAŁ CORNELIUS SIM** urodził się 16 września 1951 r. w brunejskiej miejscowości Seria. Ukończył studia inżynierskie w Szkocji, po czym pracował w spółce naftowej Shella. Wtedy też zetknął się z chrześcijaństwem. Na uniwersytecie francuskojęzycznym w Steubenville (USA) uzyskał magisterium z teologii, po czym 26 listopada 1989 przyjął święcenia kapłańskie. Po powrocie do kraju pracował duszpastersko w różnych parafiach. W 1995 został mianowany wikariuszem generalnym diecezji Miri dla Brunei, a gdy 21 listopada 1997 papież utworzył oddzielną prefekturę apostolską na tym terenie, został jej pierwszym przełożonym. 20 października 2004 św. Jan Paweł II mianował go pierwszym wikariuszem apostolskim Brunei, wynosząc go jednocześnie do godności biskupa tytularnego Puzia di Numidia.

8. Arcybiskup Sieny-Colle Val d'Elsa-Montalcino. **KARDYNAŁ AUGUSTO PAOLO LOJUDICE** urodził się w Rzymie 1 lipca 1964 roku. Po maturze w liceum klasycznym, uzyskanej w 1983 roku w Liceo San Benedetto da Norcia, przygotowywał się do kapłaństwa w Papieskim Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Rzymskiej i w latach 1983-1988 uczestniczył w kursach filozofii i teologii na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim. Uzyskał licencjat kanoniczny ze specjalizacją w dziedzinie teologii fundamentalnej. Został wyświęcony na kapłana 6 maja 1989 r. dla diecezji rzymskiej.

Po święceniach kapłańskich pracował w duszpasterstwie parafialnym, zaś w latach 2005-2014 był ojcem duchownym w Papieskim Wyższym Seminarium Duchownym Diecezji Rzymskiej. W latach 2014-2015 był proboszczem parafii San Luca al Pretestino.

6 marca 2015 r. papież Franciszek mianował go biskupem pomocniczym diecezji rzymskiej, przydzielając stolicę tytularną Alba Marittima. 6 maja 2019 został mianowany arcybiskupem archidiecezji Siena-Colle Val d'Elisa-Montalcino. Jest sekretarzem Komisji Episkopatu Włoch ds. Migracji.

9. Przeor klasztoru św. Franciszka w Asyżu (Sacro Convento). **KARDYNAŁ MAURO GAMBETTO** urodził się 27 października 1965 r. w Castel San Pietro Terme, w regionie Emilia-Romania, w prowincji Bologna. Po ukończeniu szkoły średniej studiował budowę maszyn na politechnice w Bolonii, a następnie odbywał służbę wojskową. Do postulatu w Asyżu wstąpił 19 września 1992 roku. Następnie po roku nowicjatu, spędzonym w Osimo, 29 sierpnia 1995 roku złożył profesję czasową. Kontynuował studia filozoficzne i teologiczne w Asyżu (Instytut Teologiczny) i specjalizował się w antropologii teologicznej na Wydziale Teologicznym Środkowych Włoch we Florencji uzyskując licencjat kanoniczny. Profesję uroczystą złożył 20 września 1998 roku, a święcenia kapłańskie otrzymał 8 stycznia 2000 roku.

Powierzono mu pracę w zakresie krzewienia powołań dla prowincji franciszkanów konwentualnych w Bolonii. W latach 2001-2009 był radnym prowincjalnym; w latach 2005-2009 gwardianem wspólnoty sanktuarium Świętego Krzyża z Longiano. W roku 2009 został wybrany na prowincjała prowincji bolońskiej, a w 2013 r., kustoszem generalnym Sacro Convento w Asyżu w 2013 r.

10. Arcybiskup senior San Cristóbal de Las Casas w Meksyku. **KARDYNAŁ FELIPE ARIZMENDI ESQUIVEL** urodził się 1 maja 1940 w mieście Chiltepec w stanie Meksyk (w owym czasie była to archidiecezja Miasta Meksyku, obecnie diecezja Tenancingo). Odbył studia humanistyczne i filozoficzne w seminarium duchownym w Toluca, które powołał do istnienia. W latach 1959-63 kształcił się w zakresie teologii dogmatycznej i liturgii na Uniwersytecie Papieskim w Salamance (Hiszpania). Po powrocie do kraju przyjął 25 sierpnia 1963 w Toluca święcenia kapłańskie, po czym rozpoczął posługę proboszcza w trzech parafiach: miejskiej, wiejskiej i górniczej. W latach 1963-90 (z przerwą w latach 1967-69) był profesorem w swym dawnym seminarium w Toluca, z czego 10 lat piastował urząd rektora tej placówki. Pełnił też szereg ważnych stanowisk w swej diecezji, zajmując się sprawami duszpasterstwa młodzieży i środków przekazu oraz na szczeblu krajowym, działając w duszpasterstwie powołań. W latach 1986-89 stał na czele Organizacji Seminariorów Ameryki Łacińskiej i był ekspertem wydziału powołań Latynoamerykańskiej Rady Biskupiej (CELAM).

7 lutego 1991 św. Jan Paweł II mianował go biskupem diecezji Tapachula i równo w miesiąc później nominat przyjął sakrę biskupią. W tym okresie był także sekretarzem generalnym CELAM-u. 31 marca 2000 papież przeniósł go na stolicę biskupią San Cristóbal de Las Casas jako 37. ordynariusza tej diecezji, powstałej 19 marca 1539 (jako piątej z kolei na ziemi meksykańskiej, pod obecną nazwą istniejącej od 1965). Z urzędu ustąpił 3 listopada 2017. Jako biskup diecezji, zamieszkałej w większości przez tubylczą ludność indiańską, był i jest bardzo zaangażowany w tematykę społeczną, której poświęcił wiele artykułów (także teologicznych) i rozważań duchowych, zamieszczanych w różnych mediach z internetem na czele.

11. Emerytowany nuncjusz apostolski i wieloletni przedstawiciel Watykanu przy ONZ w Genewie. **KARDYNAŁ SILVANO MARIA TOMASI** CS urodził się 12 października 1940 w Casoni di Mussolente (diec. Treviso w pn.-wsch. Włoszech). Kształcił się we Włoszech i w Stanach Zjednoczonych, gdzie 31 maja 1965 przyjął święcenia kapłańskie w Zgromadzeniu Misjonarzy św. Karola Boromeusza (skalabrynianów; CS). Uzyskał doktorat w zakresie socjologii Uniwersytetu Fordham (stan Nowy Jork; USA). Interesował się wówczas historią i dziedzictwem parafii imigrantów włoskich w tym stanie i napisał książkę na ten temat. W latach 1970-74 wykładał socjologię na Uniwersytecie Miasta Nowego Jorku i w tamtejszej Nowej Szkole Badań Społecznych. W tym czasie założył i kierował Ośrodkiem Badań nad Migracją oraz był dyrektorem międzynarodowego kwartalnika, poświęconego tej tematyce. W latach 1983-87 był pierwszym dyrektorem Biura Duszpasterstwa Migrantów i Uchodźców w ramach episkopatu USA.

Pod koniec 1989 Jan Paweł II mianował go sekretarzem Papieskiej Rady Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących, skąd dokładnie 7 lat później ks. Tomasi przeszedł do służby dyplomatycznej jako arcybiskup i nuncjusz apostolski w Etiopii i Erytrei oraz stały obserwator Stolicy Apostolskiej przy Unii Afrykańskiej (sagrę przyjął 17 sierpnia 1996), a 23 grudnia 2000 doszło do tego jeszcze stanowisko nuncjusza w Dżibuti.

10 czerwca 2003 abp Tomasi został powołany na stałego obserwatora Stolicy Apostolskiej przy Biurze NZ i Agencji Wyspecjalizowanych w Genewie. Był to bodaj najważniejszy a zarazem bardzo trudny okres w jego życiu kapłańskim i w służbie dyplomatycznej, gdyż na wielką skalę wybuchł wówczas skandal przestępstw seksualnych w Kościele. We wrześniu 2009 skrytykowany go za przemówienie o osiągnięciach Kościoła w walce z tymi wynaturzeniami na tle innych instytucji,

które - jak powiedział arcybiskup - też mogłyby postępować podobnie. Arcybiskup miał na swym koncie szereg innych wypowiedzi, które wywoływały sprzeciw szczególnie środowisk lewicowych i pacyfistycznych. W 2015 działania dżihadystów islamskich nazwał ludobójstwem i wezwał społeczność międzynarodową do powstrzymania ich.

Ustąpił z urzędu 13 lutego 2016, a 9 kwietnia tegoż roku Franciszek mianował go członkiem ówczesnej Papieskiej Rady „*Iustitia et Pax*” (obecnie Dykasterii ds. Integralnego Rozwoju Ludzkiego).

12. Kaznodzieja Domu Papieskiego. **KARDYNAŁ RANIERO CANTALAMESSA** urodził się 22 lipca 1934 w Colli del Tronto (środkowo-wschodnie Włochy). Już w wieku 12 lat wstąpił do niższego seminarium duchownego zakonu braci mniejszych kapucynów (OFM Cap). Ukończył teologię na uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria) oraz języki i literatury klasyczne na Uniwersytecie Katolickim w Mediolanie. Święcenia kapłańskie przyjął 19 października 1958. Jako duszpasterz posługiwał początkowo w bazylice w Loreto, ale szybko rozpoczął pracę naukowo-dydaktyczną - wykładał dzieje początków chrześcijaństwa i był dyrektorem Wydziału Nauk Religijnych Uniwersytetu Najświętszego Serca (Sacro Cuore) w Mediolanie. W latach 1975-81 był członkiem Międzynarodowej Komisji Teologicznej i przez 12 lat członkiem delegacji katolickiej w Komisji ds. Dialogu z Kościołami Zielonoświątkowymi.

W 1979 zaprzestał działalności naukowej na rzecz głoszenia Słowa Bożego. W 1980 św. Jan Paweł II powołał go na stanowisko kaznodziei Domu Papieskiego, co potwierdził wkrótce po swym wyborze w 2005 Benedykt XVI i 18 lipca 2013 Franciszek. W tym charakterze o. Cantalamessa co tydzień w czasie Adwentu i Wielkiego Tygodnia głosi rozważania dla papieża, kardynałów, biskupów, przełożonych zakonnych i innych duchownych Kurii Rzymskiej. Jako kaznodziej zapraszają go także Kościoły lokalne w różnych krajach (m.in. był w tym charakterze także w Polsce), a nawet chrześcijanie innych wyznań. Jest doktorem honoris causa w dziedzinie prawa Uniwersytetu Notre Dame z South Bend (stan Indiana w USA) oraz w zakresie komunikacji Uniwersytetu w Maceracie i z teologii Uniwersytetu Franciszkańskiego w Steubenville (stan Ohio, USA).

Od 1982 wygłasza komentarze do Ewangelii na 1. kanale włoskiej telewizji RAI, a w latach 1995-2009 (z dwiema przerwami rocznymi) prowadził tam dział „*Powody nadziei*” w ramach programu „*Na Jego obraz*”, tworząc w ten sposób wielomilionową wspólnotę odbiorców, którą nazwano „największą parafią włoską”, i całą sieć korespondentów, także z zagranicy. Swe programy zawsze kończy z uśmiechem i franciszkańskim pozdrowieniem „*Pokój i dobro*”.

Napisał wiele książek i artykułów nt. początków chrześcijaństwa, chrystologii Ojców Kościoła, dziejów obchodów Wielkanocy w starożytności, duchowości oraz zbiorów swych kazań; przetłumaczono je na ok. 20 języków.

13. Proboszcz parafii Najświętszej Maryi Panny Miłości Bożej w Castel di Leva. **KARDYNAŁ ENRICO FEROCI** urodził się 27 sierpnia 1940 a Pizzoli (region Abruzzo w środkowych Włoszech). Już w wieku 11 lat rozpoczął naukę w Niższym Papieskim Seminarium Rzymskim, skąd po zdaniu matury przeszedł do Rzymskiego Seminarium Wyższego. Święcenia kapłańskie przyjął 13 marca 1965, po czym przez rok pomagał w swym dawnym seminarium niższym a w latach 1966-68 był wicerektorem seminarium niższego, by w 1968 powrócił do niższego jako jego wicerektor. W 1976 pozostawił te obowiązki, przechodząc do pracy duszpasterskiej w parafii św. Frumencjusza w Prati Fiscali, najpierw jako wikary (1976-80) a następnie jako proboszcz tej parafii (1980-2004).

Równoległe do tego pełnił szereg funkcji w diecezji rzymskiej, uczestniczył m.in. w synodzie diecezjalnym (1987-92), działał w radzie prefektów i kapłańskiej, ds. Gospodarczych, brał udział w misji miejskiej przed Rokiem Świętym 2000. 13 października 1995 został mianowany kapelanem Jego Świątobliwości (prałatem).

1 lipca 2004 został powołany na proboszcza par. św. Hipolita, skąd 1 września 2009 kardynał wikariusz Rzymu przeniósł go ma stanowisko dyrektora diecezjalnej Caritas i w tym charakterze stanął także na czele Fundacji „*Caritas Roma*” i Fundacji walki z lichwą „*Salus Popoli Romani*”. Jest również konsultorem Papieskiej Rady Duszpasterstwa Migrantów i Podróżujących.

10 listopada 2017 papieski wikariusz dla diecezji rzymskiej mianował ks. Ferociego przewodniczącym Publicznego Stowarzyszenia Kapłańskiego Oblatów Synów Maryi Miłości Bożej, powierzając mu obowiązki rektora Sanktuarium Miłości Bożej i 1 września 2018 - rektora seminarium Maryi Miłości Bożej. Mianował go ponadto kanonikiem kamerlingiem papieskiej bazyliki Najświętszego Zbawiciela oraz Świętych Jana Chrzciciela i Jana Ewangelisty na Lateranie i kanonikiem. 1 września 2019 został powołany na proboszcza parafii Najświętszej Maryi Panny Miłości Bożej w Castel di Leva w południowo-wschodniej części Rzymu.

eKAI

KAZANIE KS. BISKUPA JACKA JEZIERSKIEGO ADMINISTRATORA ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ PODCZAS MSZY ŚWIĘTEJ KRZYŻMA

Archikatedra w Gdańsku Oliwie, 19 września 2020

*„Wy zaś będziecie nazwani kapłanami Pana,
mienić Was będą sługami Boga naszego” (Iz 61, 6).*

Drodzy Księża Biskupi, drodzy Prezbiterzy i Diakoni,

Kapłani Kościoła Gdańskiego zgromadzili się, aby uczestniczyć w starożytnych obrzędach błogosławieństwa olejów katechumenów i chorych oraz konsekracji Krzyżma. Myślę tu o kapłanach zarówno diecezjalnych, jak i o pracujących w Archidiecezji Gdańskiej zakonnikach.

*

W Wielki Czwartek tego roku z powodu epidemii nie było konsekracji oleju w katedrze.

Podczas Mszy świętej Krzyżma spotyka się i współodprawiają z biskupem wielu księży. Ta liturgia jest znakiem, że stanowimy jedno prezbiterium Kościoła partykularnego. Należymy do jednego prezbiterium, współtworzymy je. Cechuje nas jedno powołanie kapłańskie, namaszczenie w sakramencie święceń oraz powołanie na pole ewangelizacji (wspólna misja, którą rozpisano na wiele zadań). Wołał prorok Izajasz: *„Duch Pana Boga nade mną, bo Pan mnie namaścił. Posłał mnie, by głosić dobrą nowinę ubogim...”* (Iz 61, 1).

*

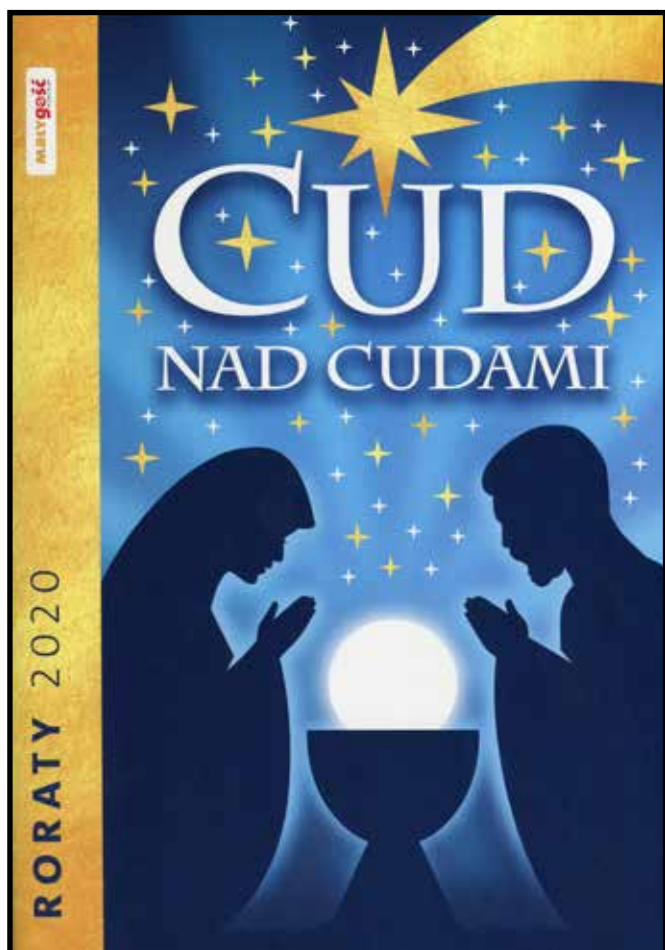
Namaścił i posłał...

Jesteśmy kapłanami Nowego Testamentu. Uczestniczymy w kapłaństwie Jezusa Chrystusa. Występujemy w Jego Imię. On nas powołał, uzdolnił do posługi, uppełnomocnił i posłał.

Apostołowie zaczęli wypełniać swoją misję w Jerozolimie, później w Samarii, Syrii i dalej. Współrzędnymi naszej kapłańskiej posługi jest Kościół gdański w kończącej się drugiej dekadzie XXI wieku. Wypełniamy dzieło apostołskie poniekąd w innym świecie, człowiek jest jednak ten sam.

RORATY A.D. 2020

W niedzielę, 29 listopada rozpoczynamy tegoroczny okres Adwentu A.D. 2020. Mimo trwającej pandemii koronawirusa chcemy przeżyć ten święty czas jak najpiękniej. Pragniemy godnie przygotować się do Świąt Bożego Narodzenia, które zawsze dla wierzących są wielkim przeżyciem. Na pierwsze Roraty przyjdziemy do kościoła św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie już w poniedziałek, 30 listopada, a po raz ostatni spotkamy się na Mszy świętej roratniej w środę, 23 grudnia, a więc w przeddzień Wigilii Bożego Narodzenia. Roraty będą sprawowane od poniedziałku do soboty (z wyjątkiem wtorku, 8 grudnia) zawsze o godz. 18.00.

„Tegoroczne spotkania adwentowe przybliżą tajemnicę Mszy świętej. Podczas Rorat dzieci nauczą się jeszcze pobożniej w niej uczestniczyć. Dowiedzą się nie tylko tego, co podczas Mszy świętej się dzieje, ale przede wszystkim, że każda Msza święta jest ofiarą Jezusa Chrystusa prawdziwie obecnego pod postacią Najświętszej Hostii. Poznają też ludzi – na przykład ogłoszone ostatnio błogosławionym Carla Acutisa – dla których Eucharystia była najważniejszą chwilą każdego dnia i największą świętością. Wśród nich będą też: święta mama, siostry zakonne i zakonnik, ksiądz, studenci, a nawet małe dzieci.

Życzą Wszystkim mocnej i niezachwianej wiary w żywą obecność Pana Jezusa podczas każdej Mszy świętej. Niech On wzmacnia wszystkich swoim słowem i Ciałem na drodze do nieba. Ufam, że dla uczestników tegorocznych Rorat niedzielna Msza święta będzie zawsze wyczekiwany i najważniejszym wydarzeniem w tygodniu” (ze wstępu do rozważań).

Niech tegoroczne Msze święte roratnie będą dla nas także wielką radością, że pomimo pandemii koronawirusa, jesteśmy blisko naszego Pana Jezusa Chrystusa, który czeka na każdego z nas. Pamiętajmy także, aby zabrać na Mszę świętą roratnią przygotowane wcześniej lampiony adwentowe. Wszystkim mówię: Szczęść Boże!

Ks. ANDRZEJ SOWIŃSKI

Mierzeszyn, 29 listopada 2020 roku

INTENCJE MSZALNE grudzień 2020

1. wtorek	18 ⁰⁰ + wypominkowa za zmarłych
2. środa	18 ⁰⁰ + Zygmunt Kielczykowski
3. czwartek	18 ⁰⁰ + Lucja Glińska
4. piątek	18 ⁰⁰ + Gabriela i Zygmunt Dąbkowscy
5. sobota	18 ⁰⁰ + Agnieszka Radecka i Henryk Radecki: rocznica śmierci
6. niedziela	7 ³⁰ podziękowanie za otrzymane łaski z prośbą o nowe łaski na dalsze życie Janiny Szuba 9 ³⁰ + Stanisław Zawadzki: 11. rocznica śmierci; Marek Siewodnik; zmarli rodzice z obojga stron 11 ⁰⁰ + rodzice Wanda i Władysław oraz Teresa i Franciszek
7. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Zygmunt Kielczykowski
8. wtorek	18 ⁰⁰ + Kazimierz Koprowicz: 7. rocznica śmierci oraz rodzice i rodzeństwo z obojga stron
9. środa	18 ⁰⁰ + rodzice Janina i Stefan Pomajda
10. czwartek	18 ⁰⁰ + Wiesław Kostuch
11. piątek	18 ⁰⁰ o nawrócenie pewnej osoby
12. sobota	18 ⁰⁰ + Jan Baermann: 5. rocznica śmierci
13. niedziela	7 ³⁰ + Arkadiusz Jachacy oraz inni zmarli 9 ³⁰ + Paweł Schuchardt: rocznica urodzin i śmierci oraz rodzice i rodzeństwo z obojga stron 11 ⁰⁰ + Leon, rodzice, rodzeństwo z rodzin Mejer, Tarczewskich, Miotk, Łaga, Labuda, Ulenberg, Mielewczyk, Wejer, Szynszeckich
14. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Jan Nosal: rocznica śmierci i zmarli z rodziny
15. wtorek	18 ⁰⁰ + Henryka Kraińska: rocznica śmierci
16. środa	18 ⁰⁰ + Zygmunt Kielczykowski
17. czwartek	18 ⁰⁰ + Józef Chodukiewicz
18. piątek	18 ⁰⁰ dzięk. błag. o zdrowie dla Roberta Stefańskiego
19. sobota	18 ⁰⁰ + Marta Mundrzyńska: 15. rocznica śmierci; Wincenty, Roman, Henryk oraz zmarli z rodziny
20. niedziela	7 ³⁰ + Magdalena i Alojzy Piotrkowscy oraz Lucja i Paweł Fast 9 ³⁰ + Marianna Koprowicz: 2. rocznica śmierci 11 ⁰⁰ + Sabina Kowalska i mąż Piotr oraz rodzice z obojga stron
21. poniedziałek	18 ⁰⁰ + Mieczysław Żurek: 21. rocznica śmierci oraz zmarli z rodziny
22. wtorek	18 ⁰⁰ + Irena Stefańska i zmarli z rodziny Aszyk
23. środa	18 ⁰⁰ + Grzegorz Dysarz: 29. rocznica śmierci
24. czwartek	20 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji rodziny Jolanty i Bolesława Dachtera 22 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Parafian Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
25. piątek	0 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji spraw związanych z pomnikiem i procesem beatyfikacyjnym Ks. Jana Pawła Aeltermanna 9 ³⁰ dzięk. błag. w intencji Krystyny i Tadeusza Butowskich: 45. rocznica sakramentu małżeństwa; w intencji dzieci i wnucząt z prośbą o dalszą opiekę Bożą 11 ⁰⁰ + Jadwiga i Konrad Lewandowscy: rocznica śmierci
26. sobota	7 ³⁰ + Józef Krefta: 5. rocznica śmierci 9 ³⁰ + Zofia, Szczepan, Zenon i Henryk Kolbusz 11 ⁰⁰ + Zbigniew Kloskowski: 5. rocznica śmierci
27. niedziela	7 ³⁰ + Czesław i Bolesław Ronowicz oraz Józefa i Kazimierz Klonowscy 9 ³⁰ + Krzysz Potratz: rocznica urodzin (intencja od chrzestnych, dziadków i rodziców) 11 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji rodziny Sandry i Pawła Kłosińskich
28. poniedziałek	8 ⁰⁰ dzięk. błag. za opiekę Bożą w 2020 roku z prośbą o dalsze łaski i opiekę Matki Bożej w rodzinach Ireny Kuchnowskiej oraz 26. rocznica śmierci mamusi i babci Ireny Wohlert
29. wtorek	8 ⁰⁰ + Arkadiusz Jachacy oraz inni zmarli
30. środa	8 ⁰⁰ dzięk. błag. w intencji Reginy Kapanke: rocznica urodzin
31. czwartek	18 ⁰⁰ + Janusz Jurek: rocznica urodzin

zamawiający intencje mszalne akceptują druk w/w danych osobowych

w ostatnim czasie...

ZOSTALI OCHRZCZENI:

1. NIKOLA CZAJA, zam. Warcz 9B, ur. 12 sierpnia 2020, och. 31 października 2020 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).
2. FRANCISZEK MAREK NADOLNY, zam. Błotnia 5, ur. 13 września 2020, och. 7 listopada 2020 (rodzice wyrażają zgodę na publikację informacji).

PODZIĘKOWANIE ZA OFIARY NA REMONT KOŚCIOŁÓW MIERZESZYŃSKICH: ROK 2020

479. Krystyna Kucmann, Olszanka
480. Ewa i Jacek Szuba, Mierzeszyn
481. Regina Górka, Sucha Huta
482. Katarzyna Grabińska, Mierzeszyn
483. Zofia, Janina Kluskiewicz, Błotnia
484. Katarzyna i Grzegorz Antoniewicz, Mierzeszyn
485. Bożena Szatkowska, Przerębska Huta
486. Eryka Żurek, Domachowo
487. Grzegorz Plata, Mierzeszyn
488. Zygmunt Koprowicz, Olszanka
489. Halina Ronowicz, Błotnia
490. Bronisława Malec, Mierzeszyn
491. Ewa Pliszczyńska, Mierzeszyn
492. Helena Stosio, Domachowo
493. Elżbieta Guzowska, Domachowo
494. Zuzanna Bliszczyk, Domachowo
495. Irena Niemykin, Mierzeszyn
496. Gertruda i Jan Rojkiewicz, Mierzeszyn
497. Marta Meier, Mierzeszyn
498. Władysław Gajęcki, Domachowo
499. Mieczysława Stosio, Mierzeszyn
500. Agata Kucharz, Domachowo
501. Leokadia Krause, Domachowo
502. Bogumiła Szulc, Miłowo
503. Danuta i Zygmunt Szulc, Miłowo
504. Ewa Dawidowska, Zaskoczyn
505. Rodzina Teresy i Ryszarda Budzyńskich, Warcz
506. Janina Kluskiewicz, Błotnia
507. Anna i Jarosław Czysarscy, Olszanka
508. Rodzina Banasik, Mierzeszyn
509. Maria Fryca, Mierzeszyn
510. Elżbieta Czajkowska, Mierzeszyn
511. Agnieszka i Wojciech Napiórkowscy, Mierzeszyn
512. Beata i Piotr Sildatk, Mierzeszyn
513. Helena i Marian Szulejewscy, Zaskoczyn
514. Mariola Kapanke-Steinert, Hannover

Wszystkie w/w osoby akceptują publikację swoich danych osobowych

PAPIESKA INTENCJA APOSTOLSTWA MODLITWY na grudzień 2020

Intencja ewangelizacyjna – za życie modlitwy

Módlmy się, aby nasza osobista relacja z Jezusem Chrystusem była ożywiana przez Słowo Boże i przez życie modlitwy.

ŚWIECA WIGILIJNA

Finansowanie wakacyjnego wypoczynku, posiłków, stypendiów oraz wsparcie dzieci w rehabilitacji i leczeniu – to główne cele, którym służą co roku środki zebrane dzięki dystrybucji świec Caritas, prowadzonej w ramach Wigilijnego Dzieła Pomocy Dzieciom.

W tym roku, z uwagi na pandemię, szczególnie ważną jest pomoc najmłodszym mającym utrudniony dostęp do edukacji zdalnej. O przeznaczeniu wpływów związanych z Wigilijnym Dzielu Pomocy Dzieciom będą decydować diecezjalne Caritas, uwzględniając lokalne potrzeby. Ponadto w tym roku 10 groszy, uzyskanych dzięki każdej z wigilijnych świec rozprawdzanych w parafiach, zostanie przeznaczone na wsparcie dzieci z krajów Bliskiego Wschodu dotkniętych konfliktami zbrojnymi.

Tak jak w ubiegłym roku, w ramach akcji przygotowano 2 mln świec. Dla wielu Polaków towarzyszący wigilijnej wieczerzy płomyk stał się nieodłącznym elementem tradycji. Dlatego hasło akcji brzmi: „Świeca, która tworzy polską Wigilię”. Wigilijne świece były w poprzednich latach rozprawdzane m.in. przez wolontariuszy Caritas, na przykład podczas parafialnych festynów. W tym roku, ze względu na obostrzenia sanitarne związane z epidemią koronawirusa, dystrybucji świec będą towarzyszyć środki bezpieczeństwa.

– O tym, jak to będzie wyglądało na poziomie parafii, decydują proboszczowie, uwzględniając oczywiście zalecenia wynikające z przepisów. Z tego, co wiem, w wielu miejscach kiermasze zostaną zastąpione współpracą z lokalnymi sklepami, zwłaszcza w małych miejscowościach. Świece nadal będą dostępne w kościołach, na specjalnie wystawionych stolikach bądź w zakrystiach – informuje ks. Paweł Dzierkowski, zastępca dyrektora Caritas Polska.

Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom ma wymiar ekumeniczny, gdyż świece rozprawdzane są również we wspólnotach prawosławnych i protestanckich. W 1997 roku do akcji Caritas przyłączyli się harcerze ZHP z ideą Betlejemskiego Światła Pokoju. Niesiony przez nich na świecach Caritas ogień z Groty Narodzenia Pańskiego w Betlejem trafia do wielu środowisk, instytucji i domów, aby w symboliczny sposób rozpalić w każdym człowieku chęć pomagania innym.

Przedświąteczną akcją Caritas wspiera wiele postaci reprezentujących różne dziedziny życia publicznego. Ambasadorami jej tegorocznej, 27. edycji, są: prezydent Andrzej Duda wraz z małżonką, Agatą Kornhauser-Dudą, dziennikarz Rafał Patyra, Michał Chorościński (aktor teatralny i filmowy) oraz Władysław Stankiewicz, znany z popularnego telewizyjnego programu Sanatorium Miłości.

W Mierzeszynie świece do nabycia w Parafii oraz w bibliotece u pani Ewy Papis. Duża świeca kosztuje 16,- PLN, a mała 6,- PLN. Zachęcamy do włączenia się do tej dobrej, wigilijnej akcji dobroczynnej.

eKai/d.A.

**QUIS UT DEUS! KTÓŻ JAK BÓG!
FIGURA ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA
ORAZ MEDALION ŚW. BENEDYKTA Z NURSJI
W KOŚCIELE PARAFIALNYM W MIERZESZYNIE**

STRONA INTERNETOWA NASZEJ PARAFII: www.parafia.i3k.pl

**NUMER KONTA PARAFIALNEGO Parafia św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie
PL3483350003030324372000001 Kod BIC/SWIFT: GBWCPLPP
Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim Oddział Trąbki Wielkie**

**U ŚW. BARTŁOMIEJA W MIERZESZYNIE - Gazeta Parafii św. Bartłomieja Apostoła w Mierzeszynie.
Pismo przeznaczone jest wyłącznie do użytku wewnętrznego członków wspólnoty parafialnej w Mierzeszynie.
Redaktor naczelny: ks. Andrzej Sowiński, zastępca red. naczelnego: Irena Krzezińska, red. techniczny: Franciszek Sowiński.
Wydawca: Parafia św. Bartłomieja Apostoła, ul. Wolności 17, 83-041 MIERZESZYN, tel. (0048) 58 682 81 78,
e-mail: donandrea64@wp.pl Cena: dobrowolna ofiara, liczymy także na sponsorów gazety.**